

ikke så meget. Men hvad så, hvis en, der holder ferie, bliver syg f.eks. 2 timer før, han skal begynde at holde ferie, og hvad så, hvis han er syg i 3 dage? Vil det så sige, at han skal have forlænget sin ferie med de 3 dage? Der er mange uafklarede spørgsmål i forbindelse med det. Men jeg håber, det er noget, vi kan tale om under udvalgsarbejdet.

Men generelt ser vi positivt på det her lovforslag, men det sidste, jeg nævnte her, må vi have gennemarbejdet fuldstændig, inden vi siger endeligt ja eller nej.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig indlede med at takke for de måske lidt spredte, men alligevel positive bemærkninger, der har været om denne her modernisering af en 60 år gammel lov.

Vi har oplevet undervejs i det grundige udvalgsarbejde i Ferieudvalget, at brugerne af ferieloven faktisk mener, det er noget nær den bedste ferielov, der findes i verden. Det kom lidt bag på os på nogle strækninger, men det har selvfølgelig gjort stort indtryk på os.

Der er tale om et lovforslag, der åbner mulighed for en betydelig mere brugervenlig lov, og Ferieudvalget har gjort et godt stykke arbejde, der gør, at vi forhåbentlig efter udvalgsbehandlingen og de tre behandlinger her i Tinget kan få en ferielov, der er et godt stykke værktøj, og hvor man kan danne sig et ordentligt overblik over de regler, der gør sig gældende på området.

Ferieloven er jo et udtryk for en lønmodtagerbeskyttelseslov. På den ene side er der hensynet til lønmodtagernes ferierettigheder, som de bl.a. kommer til udtryk i ILO-konventionen, som Danmark har ratificeret, og på den anden side er der hensynet til arbejdsgivernes virksomheder. Der er grænser for, hvor langt Danmark kan gå i retning af at åbne mulighed for fravigelser, før Danmark overtræder internationale forpligtigelser, og hertil skal det siges, at det er hensigten, at loven skal udstikke nogle minimumsrettigheder, som ikke kan fraviges. Vi lægger i lovforslaget op til en række fravigelsesmuligheder, som ikke tidligere har været åbne, og det er vores opfattelse, at vi med lovforslaget er gået så langt, som det er muligt.

Så ved jeg ikke, hvad det er, der får flere ordførere til at se de kollektive overenskomster som en barriere for fleksibilitet, sådan som loven er konstrueret i relation til fravigelsesmuligheder. Må jeg ikke for god ordens skyld min-

de om, at fundamentet for det danske arbejdsmarked er de kollektive overenskomster, og at der ikke mindst ved festlige lejligheder er adskillige eksempler på, at det bekræfter vi højtideligt over for hinanden?

Det betyder, at en meget stor del af den arbejdsretlige lovgivning kan fraviges eller erstattes af kollektive overenskomster. Sådan har det været for ferieloven i årtier, og sådan er det på en række nyere lovgivningsområder, f.eks. hele ligebehandlingsområdet. Et sådant system er yderst hensigtsmæssigt, for det indebærer, at loven sætter en standard. Men hvis nogle overenskomster kan finde ud af noget andet inden for de givne rammer, er det mindst lige så godt.

Der kan ikke blive tale om at give så vide rammer til at fravige loven ved individuelle aftaler, som flere har efterlyst. Det siger sig selv, at det vil indebære store risici for pres og udnyttelse af situationen. Nuvel, der er stærke lønmodtagere, som godt vil kunne modstå et eventuelt pres, men alle står altså ikke lige stærkt, og jeg synes, at stærke lønmodtagergrupper som f.eks. civiløkonomerne, der har ført sig frem i denne sag, skulle holde sig for gode til at indgå uhellige alliancer. Men jeg synes også, der er organisationer her i landet, som skulle tænke over, om ikke de burde gøre lidt mere, for at overenskomstdækningen blev noget bedre. Det kunne fremtidssikre systemet en hel del.

Jeg har lagt mærke til, at Venstres medlem af Europa-Parlamentet, fru Karin Riis-Jørgensen, fremturer med at gøre sagen til et spørgsmål om foreningsfrihed. Jeg ved godt, at Venstre har et horn i siden på eksklusivaftalerne, men det er altså ikke det, det handler om her.

Jeg må minde om, at danske kollektive overenskomster omfatter et nærmere beskrevet arbejde, og det betyder, at overenskomsten skal følges, uanset om de ansatte er organiserede eller ej. At der så på en mindre del af det danske arbejdsmarked, nemlig hos en række uorganiserede arbejdsgivere, yderligere er aftalt eksklusivaftaler, er faktisk det her omhandlede spørgsmål helt ivedkommende.

Helt absurd bliver det, når Venstre fører EU i marken. Må jeg igen minde om, at vi fra dansk side har kæmpet som løver for at få anerkendt et overenskomstbaseret arbejdsmarkedssystem, dvs. et system, hvor lovgivningen indskrænkes til et minimum, mens alle videregående rettigheder skal overenskomstaftales. Det er også